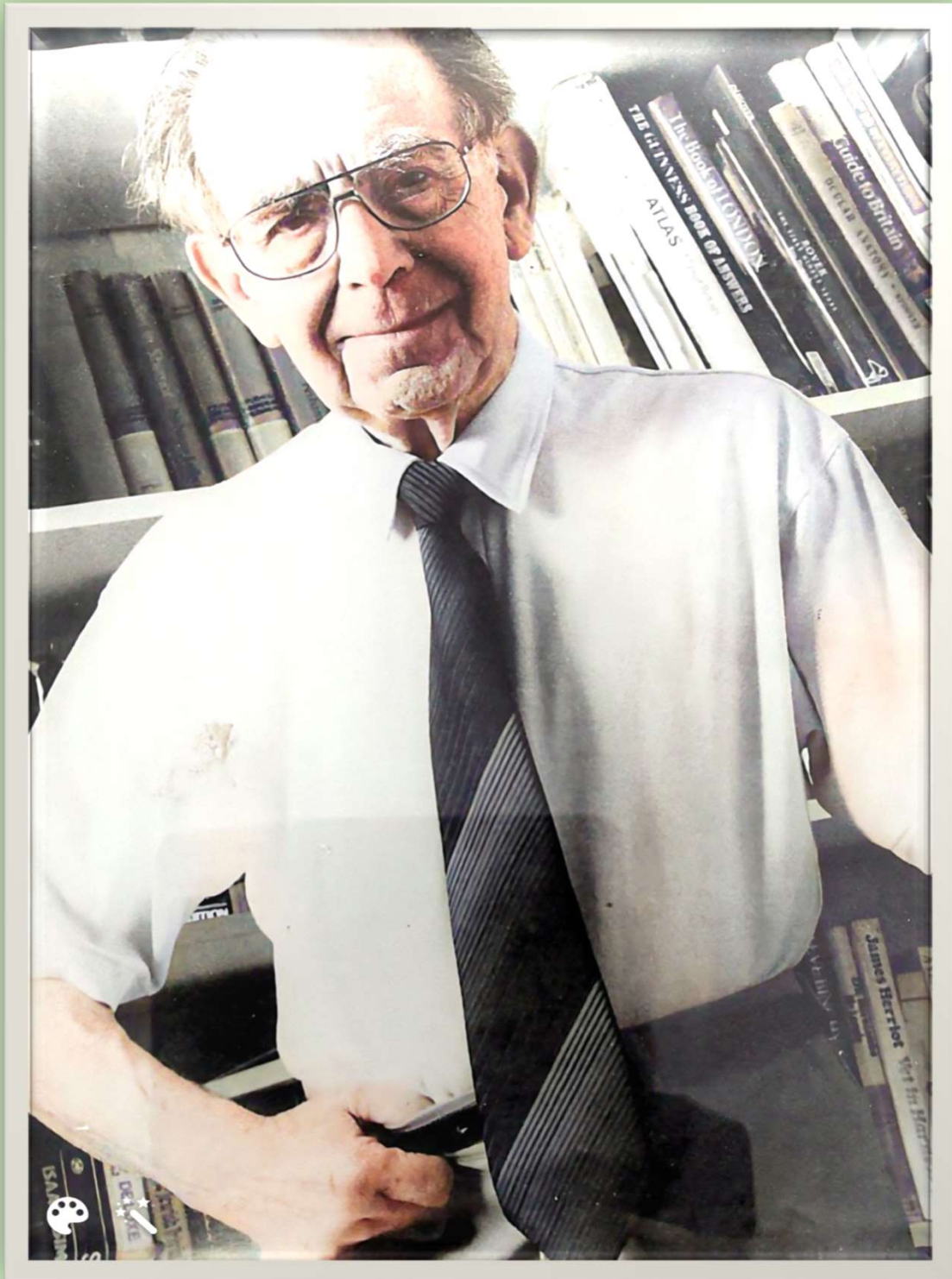

צבי אבן-פז - סיפור חייו

צבי (הרי) אבן-פז (גולדסטון).

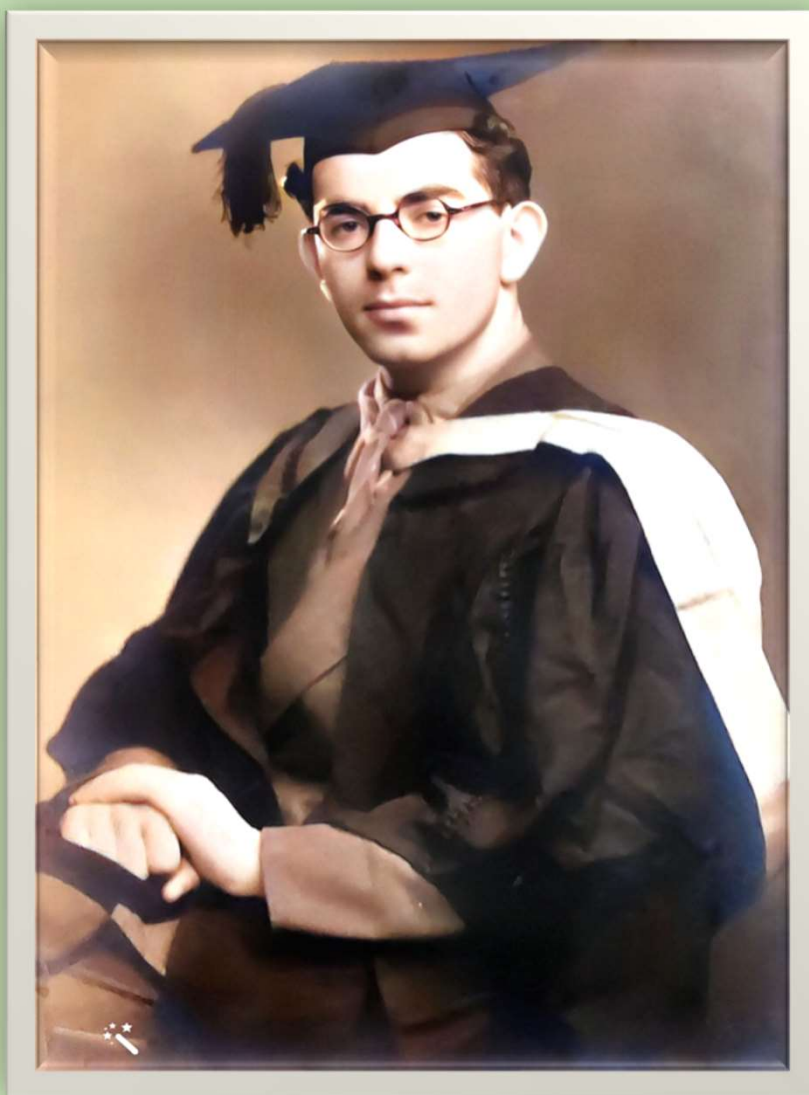
נולד בעיר לידס אנגליה ב - 25 למאי 1916 ביום ה', כ"ב באייר תרע"ו
נפטר בירושלים ב - 2 לאוגוסט 2017 (בן 101 ועוד חודשיים) ביום ד', י' באב
תשע"ז

צבי נולד בעיר לידס והיה הבן הצעיר ביותר מבין שבעת אחיו ואחיותיו. בן להורים שהיגרו מרוסיה בימי הצאר ניקולאי השני.

סבי, אביו של צבי, היה חייט עני למדי אך כשפרצה מלחמת העולם הראשונה (שנקראה גם המלחמה שתסיים את כל המלחמות...) קיבל הזמנות גדולות ורבות לתפירת מדים עבור הצבא הבריטי וכך הפכה המשפחה לאמידה. משפחת אבי הייתה משפחה דתית מאד ואבי אף נשלח בכל יום ראשון ללמוד ב"חידר" אך צבי (אשר לדעתי היה אתאיסט אך שמר את דעותיו לעצמו) נמשך יותר אל תנועת "החלוץ" שהיה לה סניף בלידס. בשבתות נהג צבי להשתלשל ממרזב ביתו ולברוח כדי להשתתף בפעולות התנועה כי הוריו לא ממש הסכימו עם נטייתו לציונות ולחלוציות. לימים התמזג סניף החלוץ בלידס עם תנועת הבונים אנגליה. כך נתקל אבי במאמר שכתבה אמי בעתון התנועה, הגיב על המאמר, התחילה ביניהם התכתבות, לימים נפגשו ובהמשך נישאו.

הוריו של צבי קיוו שבנם האחרון יהיה רופא ויגדל לתוך עולם ששורר בו שלום. תקוותיהם התגשמו רק באופן חלקי.

צבי התחיל וסיים את לימודי הרפואה באוניברסיטת לידס. היה עד לעלייתו לשלטון של היטלר, לדגל צלב הקרס שהתנוסס מעל שגרירות גרמניה בלונדון, היה עד-ראייה למפגש של המפלגה הפשיסטית הבריטית בהנהגתו של סר אוסוולד מוסלי ותומכיו מארגון החולצות השחורות הבריטי, לכתובות הגרפיטי האנטישמיות על הקירות ואף על קירות השירותים של ביה"ס לרפואה בלידס.

זה היה הרקע לפעילותו של צבי בתנועת "הבונים אנגליה".

ב-1939, לאחר שעבד כרופא מספר חודשים, הלך ל"הכשרה" בחוות אידר במחוז קנט. ההתנסות החקלאית הזו היתה קצרה מאד. לאחר שבועיים נתבקש לעזוב באופן מיידי את ההכשרה ולהתייצב בתחנת הרכבת התחתית

ליברפול בלונדון כדי לפגוש

קבוצת ילדים עם שתי מדריכות.

הילדים היו בגילאים שונים

ומרקעים שונים.

גילם נעו בין 6 ל-13 שנים

ורבים מהילדים היו ילדים

מה"קינדר טרנספורט". חלק רב

מחברי כפר הנשיא נמנו עליהם.

עקב ה"בליץ" על לונדון פנו

הילדים מלונדון.

צבי נדרש לנסוע עם קבוצת

הילדים לאקסמאוט' (Exmouth)

בדרום דבון ושם להקים ולנהל

הוסטל לילדים.

תמונות מההוסטל

הילדים הבוגרים של ההוסטל באקסמאוט' הצטרפו להכשרה בגורסי-ליז והקשר התחזק כאשר צבי נישא למאי.

אך צבי היה רופא ובעולם התחוללה מלחמה ולאחר ששירת כרופא צבאי באנגליה וכחודש לפני הולדת בתו נשלח צבי לחזית המזרח הרחוק ושירת כרופא צבאי בג'ונגלים של מיאנמר (בורמה) סינגפור, הודו ומלזיה (מאלאיה) ושם שירת יותר כשנה וחצי.

ממכתביה של מאי הבין צבי שהלך רוחה של אשתו קשה. עם מכתביה ניגש למפקד גדוד הרפואה, בעצמו רופא, שאמר שעליו לארוז את חפציו ולשוב לאנגליה. באנגליה היה על צבי להשלים את תקופת השירות הצבאי שלו והוצב בבית חולים צבאי גדול בלונדון, השלים את התמחותו כרופא עור, זכה להערכה רבה, הובטח לו קידום מהיר ואפשרויות למחקר וללימוד אך צבי ומשפחתו הקטנה כבר עלו על מסלול העלייה לארץ ישראל וזה קדם לכל אפשרות אחרת.

מאנגליה הפליגו צבי ומשפחתו לצרפת, למחנה מעבר (סאן ז'רום) ליד מרסיי בהמתנה לספינה שתיקח אותם לא"י. כשהגיעה הספינה טטי עלו עליה לכיוון נמל תל-אביב (כמדומני שגם ריבה וג'אק בן נתן היו עליה).

ב – 14 למאי 1948 הסתיים המנדט הבריטי וב – 15 למאי נכנסה הספינה טטי לנמל תל-אביב ובכך הייתה האונייה הראשונה שנכנסה לישראל באופן לגאלי.

צבי עבד בסיקול אבנים ובמכבסה אך ראה את ייעודו כרופא וחזר לייעודו זה בתחילה בקופת-חולים טבריה ובהמשך הוזמן לשנת שבתון בהדסה ירושלים. בתום השבתון העדיף צבי לעבור לירושלים (גם ככה לא חיבב כל כך את חיי הקיבוץ).

צבי ומשפחתו עברו לירושלים ואבי עבד כרופא בהדסה עד צאתו לגמלאות. בהיותו בגמלאות עזר לפתח את אזור עין בוקק כמקום לטיפול פסוריאזיס וביטוחי הבריאות בארצות רבות מכירות במקום ומכסה את עלויות השהייה והטיפול. להנאתו תירגם שירי ילדים מאנגלית לעברית והוציא אותם בצורת ספר.

צבי ומאי מעולם לא הצטערו על עלייתם לארץ. אמנם ישראל לא הפכה למדינה שעליה חלמו. היו אכזבות וגם געגועים למשפחה באנגליה, לנופים, לשפה ולתרבות שהשאירו מאחור אך הם היו ציונים אמיתיים והאמינו שעשו למען עצמם ולמען הדורות אחריהם את הדבר הנכון והטוב ביותר.